

List biskupa gliwickiego na Adwent 2021 roku

„Nadchodzi Wasze wybawienie”

Drodzy Współbracia w kapłańskim posługiwaniu,

Siostry i Bracia w Chrystusie Panu!

Nowy rok kościelny, towarzyszący nam w przeżywaniu kolejnych etapów historii zbawienia, rozpoczęliśmy w minioną Pierwszą Niedzielę Adwentu. Jest to dany nam nowy czas, sprzyjający poważnemu potraktowaniu naszej egzystencji na tym świecie, w którym mamy do spełnienia wielu pozytywnych zadań. Najważniejsze, to zmierzać do wnikliwego poznania samego siebie oraz zadań, jakie otwierają się przed nami. To skierowanie naszej uwagi oznacza także wzmocnienie naszej nadziei, stanowiąc miarę dojrzałości w oczekiwaniu na wypełnienie się naszych ambitnych planów. Mamy dążyć do doskonałości, czyli świętości. Brzmienia tych wyznaczonych działań dzisiaj nie traktujemy zbyt poważnie - raczej zainteresowani jesteśmy umocnieniem się na tej ziemi w obfitowaniu w zasobność wszelkich dóbr. Takie refleksje towarzyszą kolejnym pokoleniom Ludu Bożego od wieków i nie potrafimy się przebić przez twardą skorupę naszego przywiązania do tego, co wydaje się bardziej nam bliskie, ale jednak odsuwające nas od Najwyższego Pana.

Słowa naszego Zbawiciela, jakie liturgia Kościoła wydobywa w pierwszy dzień Adwentu powinny poruszyć nasze serca. Wyobrażenia podsuwa dramatyczne okoliczności, jakie towarzyszyć mają przemianie obecnego kształtu życia, do jakiego jesteśmy przyzwyczajeni. Nawet mniej ważne są szczegóły mających nastąpić wydarzeń, gdy „ludzie mdleć będą ze strachu w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi” (Łk 21,26), ile ich właściwe następstwo: „A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie” (Łk 21, 28). Musi zmienić się oblicze tej ziemi, na której tyle nietrwałych stanów, pośród których i my, umiłowane stworzenia Boże, pociągnięci zostaliśmy do błędnych akcentów, odsuwających nas od właściwych kierunków podążania za doskonałością. Nadzieja nasza ujawnia się poprzez świadomą postawę, ukazującą, że czekamy na Zbawiciela. Potrzeba nam bardzo uczciwego spojrzenia na własne nieporządki, ujawniające braki i niepodjęte obowiązki, by dążyć do doskonałej harmonii z odwiecznymi prawami, zapisanymi w naszej naturze.

Bardzo odpowiednią postawę oczekiwania na naszego Zbawiciela podsuwa nam rozpoczęty równolegle trzeci rok Programu Duszpasterskiego, którego hasło brzmi: „Posłani w pokoju Chrystusa”. Jesteśmy świadomi, jak nieodzowny jest pokój, bo każda wojna, niezależnie od jej natężenia, burzy ład i porządek, a wprowadza niepokój i rujnowanie naszego dorobku: zarówno materialnego, jak nade wszystko duchowego. Najskuteczniejszym lekarstwem na przeciwstawienie się temu nieszczęściu jest zaufanie do Chrystusa, który jest Panem dziejów, Panem każdego tęskniącego za prawdą i dobrem serca. Najpełniej okazuje to Dar, jaki otrzymaliśmy w łączności z odkupieńczą ofiarą na krzyżu, czyli Eucharystię. Ten prosty znak może zmienić nas na wspaniałych współpracowników Stwórcy w dziele podtrzymywania tego świata, w którym każdy powinien znaleźć dla siebie odpowiednie miejsce dla realizowania najszczytniejszych zamysłów. Jakże często o tym zapominamy i zachowujemy się, jakbyśmy w to nie do końca wierzyli. A Chrystus, obecny w Eucharystii, pragnie nam pomóc w przewycięzaniu słabości, tylko czeka na nasze otwarcie się. Podejmijmy to zaproszenie, jakie kieruje do nas Kościół Święty w tym świętym czasie.

Drodzy Siostry i Bracia!

Skuteczną pomocą w budowaniu nowej mentalności na pewno stanie się ogłoszony przez Ojca Świętego Franciszka Synod Biskupów, po raz pierwszy zapraszający do wymiany poglądów wszystkich wyznawców Chrystusa na całym okręgu ziemskim. Zaskakujące może wydawać się uzasadnienie Ojca Świętego, który tym sposobem pragnie dać całej wspólnotie pomoc do podjęcia działań w otwartym dialogu, by iść razem. Będzie to możliwe wyłącznie na drodze uzupełniającego się słuchania i włączania się w żywy dialog. Historia Kościoła uczy nas, że nie brakuje chrześcijanom wspaniałych sposobów na ożywienie wiary i pomnażanie dorobku w rozwoju ducha ludzkiego, ale często są to dokonania wąskich gremiów. Przeprowadzone synody diecezjalne, metropolitalne czy krajowe stanowią niezaprzeczone świadectwo wielkiego wysiłku na tej drodze, ale często brakuje w nich umiejętnej wymiany doświadczeń. Nie chodzi o spotkania dla samego dialogu, ale o rozmowy, w których ujawnią się najbardziej nieodzowne przemyślenia, by nasze doświadczenia zostały wyraźnie sformułowane i stanowiły punkt wyjścia do dalszego ich pogłębiania - zawsze mając na uwadze podstawowy cel, jakim ma być świadectwo naszej wiary, której źródłem jest sam Jezus Chrystus, Zbawiciel świata. Tylko w ten sposób będzie można zbudować silnie jednoczącą się wspólnotę, bez podziałów i wzajemnego przeciwstawiania się sobie.

Proszę Was, byście trwali w łączności z tymi myślami w tym celu, by życie każdego z nas nabrało nowej odwagi do dawania świadectwa i zaangażowania się w pomnażanie wszelkiego dobra. Dajmy się - wszyscy bez wyjątku - poprowadzić Światłu, jakiego oczekujemy w noc wigilijną. Przygotujmy się uczciwie do rozpoznania samego Boga, którego zapowiadali prorocy, a wnet ogłoszą aniołowie pasterzom i każdemu z nas.

Upraszam dla Was wszystkich błogosławionego czasu Adwentu.

Gliwice, 2 grudnia 2021 r.

Wasz biskup
+ Jan Kopiec